

[Madsen-Mygdal.]

kan vi udstykke og lægge sammen, og er det nødvendigt, kan Staten ogsaa overtage Eksporten. Det er jo store Fremtidsplaner, den højtærede Statsminister har. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Forvrængning!). Jeg citerer, det er ganske vist ikke ordret, jeg har ikke Fortrykket, men det var Væbningen med det, der blev sagt.

Nej, det er ikke de Ønsker, der er fremsat, og det er ikke det Krav, der er fremsat. Er der Tale om Forvrængning her, er det dette, at man opstiller det, som om Landbruget kommer og banker paa Døren for at bede om Gunst og Gave. Vi beder kun om, at Byrderne lettes, det er Staten, der tager urimelige Skatter og Afgifter af hele Befolkningen i en Tid, hvor Befolkningens Indkomster er sat ned. Det er det, vi beder om, vi beder ikke om Gaver, men om, at Statens Byrder, der har været haarde og tunge nok at bære, lettes i den Tid, vi gaar i Møde.

Men det er altsaa det, Statsministeren ikke kan forstaa. (Afbrydelse af *Statsministeren* [Stauning]). Hvad er det, vi beder om, siger han. Nu har jeg gentaget det, men sandsynligvis kan Statsministeren ikke forstaa det. For denne Regering har kun eet Program, som Statsministeren sluttede med at sige: Vi venter paa Landstingsvalget. Det er Programmet. Det er alt.

Denne Regering har, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen saa rigtigt udtalte, sin Styrke i Ro og Taalmodighed; men jeg tror nu ikke, den højtærede Regering skal være sikker paa at finde den samme Ro og Taalmodighed ude i Befolkningen. Nu kan de jo prøve paa det. De har jo sikret sig, at de har Ro og kan vise Taalmodighed i Perioden ud, de er jo altsaa en kompakt Regeringsmajoritet her, og den er besjælet af Ro og Taalmodighed, det ved vi, og derfor staar den højtærede Statsminister saa overlegen og stærk i Dag; men naar de saa har vist Ro og Taalmodighed Tiden ud, saa vil det vise sig, om der er samme Ro og Taalmodighed. Jeg føler mig overbevist om, at saa vil det vise sig, at der er slet ingen Baggrund for Overlegenheden og den Ro, hvormed Statsministeren ser det hele i Møde, naar Rigsdagen hjemsendes.

Saa skal jeg til Slut kun gøre en Bemærkning til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, der igen var oppe at

tale om de forskellige Love, som Trafikministeriet havde gennemført til Arbejders Iværksættelse ved Vejanlæg. Den højtærede Minister kan jo sige, hvad han vil, det forandrer ikke den Udtalelse, jeg fremsatte, at alle de Penge, der paa den ene og den anden Maade fremkommer, fremkommer fra den Lov, som Venstre gennemførte, en Automobilbeskatningslov med Pengenes Baandlæggelse til Vejvæsenet.

Det er rigtigt, at Ministeren fremsatte et Forslag for nogle Aar siden om 75 Mill. Kr. paa een Gang, men Pengene skulde jo forrentes og afdrages ganske fra den samme Kilde. Det er vist ganske godt, at vi ikke fik denne Lov, for saa havde vi altsaa soldet Pengene op, saa havde vi haft saa meget mindre at anvende nu i den Tid, der kommer, naar der bliver Brug for dem. Det er derimod ikke rigtigt, naar den højtærede Minister sagde, at vi mobiliserede Kommunalbestyrelserne. Nej, vi mobiliserede intet som helst. Derimod blev det oplyst for mig, at Socialdemokratiet havde prøvet ved et Cirkulære til deres Kommunalbestyrelsesmedlemmer at mobilisere mest muligt, men Resultatet svarede ikke til de gode Hensigter.

Nej, vi mobiliserede ikke nogen, og det var godt, dette Forslag ikke blev vedtaget; men selv om det var blevet vedtaget, havde der ikke været en Øre mere til Vejvæsen, for det skulde komme alt sammen fra denne Automobilbeskatning. Man havde haft mere i Øjeblikket den Gang, men man havde altsaa brugt det, saaledes at senere havde man haft mindre. Det er de samme Penge, enten de anvendes paa særlig eller almindelig Maade.

At vi har en daarlig Fordeling i Øjeblikket, som Ministeren jo kan glæde sig til, at vi falder tilbage til, naar der ikke vedtages en Ændring, en daarlig Fordeling, der frister Folk til tidt at anvende mere, end der egentlig er Fornuft og Mening i, er en Sag for sig, men enten vi saa ordner det godt eller daarligt, hvordan vi nu kan blive enige om det, er det alt sammen Penge, der kommer fra Automobilbeskatningen.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger. Der var, som sagt, i det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelser meget, der opfordrede til Modsigelse, men af de Grunde, jeg har nævnt,